

[Alfred Jensen.]

således, at man mener, at personer, der er 65 år og ikke-forsørgere, burde ligestilles med forsørgere, og det er jo lidt andet end at få forsørgerbegrebet revideret. Jeg kunne tænke mig, at man gik længere ned med denne grænse. Jeg ved ikke, hvor langt man kan blive enig om at gå ned, men det forekommer mig i hvert fald, at man med større berettigelse kunne gå ned til 60 år, der tidligere var tilgangsalderen for enligt stillede kvinder med hensyn til folkepension; det måtte være det mindste.

Derudover er der også andre ting, jeg kunne nævne i forbindelse med forsørgerbegrebet. Vi har ved forskellige lejligheder kritiseret, at en hel del medborgere, som har forsørgerbyrder, skattemæssigt behandles som ikke-forsørgere. Vi har draget sager frem om behandlingen af enligt stillede mødre, hvis barn eller børn har haft indtægter. Vi har fået opklaret, at grænsen for, om moderen kan betragtes som forsørger, er, at halvdelen af f. eks. lærlingelønnen ikke overstiger 1 800 kr. Det forekommer mig, at denne grænse er for lav. Det er vel en grænse, der er lavet administrativt, og jeg vil formode, at den også kan forhøjes administrativt, men jeg har alligevel den opfattelse, at spørgsmålet bør behandles her i folketinget. Det kan ikke være rimeligt, at man ikke behandler disse enligt stillede mødre bedre, end tilfældet er, og jeg vil anmode udvalget om at se på dette forhold og finde frem til en lempeligere bestemmelse. Det er klart, at en lærling, der tjener 40 kr. om ugen, som må køre med sporvogn, på cykel eller knallert for at komme til sit arbejde, og som har udgifter, som andre arbejdere har på arbejdspladsen, ikke kan bidrage tilstrækkeligt til sin egen forsorg, således at det med tilstrækkelig sindsro kan siges, at moderen ikke har forsørgerbyrde over for et sådant barn. Derfor må denne grænse forhøjes.

Hvad transportomkostningerne angår, har man også, forekommer det mig, opretholdt en skævhed. Efter det, der foreslås, kan erhvervsdrivende praktisk taget få alle deres transportudgifter trukket fra ved opgørelsen af den skattemæssige indkomst, men for arbejdere og lønmodtagere er der andre grænser. Der mener man altså, at de 600 kr. må være et passende beløb, som i alminde-

lighed skal afholdes, før der kan gives ret til skattemæssig frihed. Det forekommer mig, at det er urimeligt at opretholde et sådant skel. Man skal gøre sig klart, at mange erhvervsdrivende forud er relativt godt stillet. De nyder fordel af de ændrede afskrivningsbestemmelser. Dertil kommer, at de i udøvelsen af deres daglige erhverv har mulighed for at trække transportomkostninger fra, og det vil sige, at håndværksmestre, murermestre eller tømrermestre, der har en arbejdsplads langt fra bopælen, en gang eller to om ugen kan køre derud i bil, privat eller lejet, og trække udgifterne fra som driftsudgifter, medens tømrersvenden, murersvenden og arbejdsmanden, som skal køre med offentligt befordringsmiddel eller betjene sig af cykel eller knallert, kun kan få transportudgiften trukket fra, for så vidt det drejer sig om udgifter ud over 600 kr. om året. Det kan ikke være en rigtig bestemmelse, den må ændres. Jeg ville synes, man skulle gå længere ned, end det ærede medlem hr. Hans R. Knudsen foreslog, da han talte om de 400 kr., der gives i lønmodtagerfradrag. Jeg må gå ud fra, at de 400 kr. i lønmodtagerfradrag ikke blot går på transportomkostninger, men også går på andre udgifter, folk har ved at arbejde i en vis afstand fra hjemmet. Hertil kommer, at de, der har den lange afstand, også ofte har en høj husleje at betale, og det gælder naturligvis først og fremmest i de byer, der er vokset stærkt. Derfor vil jeg mene, at de beløb, der her er tale om, må revideres og sættes ned, så der helst ikke bliver tale om et beløb, der ikke kan trækkes fra; man må helt ned til bunden, det må være det rimelige. Det kan ikke være korrekt, at folk, der må køre 10, 20, 30, ja, op til 40 km til deres arbejdsplads på knallert, cykel eller med offentligt transportmiddel, ikke må fradrage transportudgifterne, hvis omkostningerne ved sådan transport ikke overstiger 600 kr.

Hvad børnefradragene angår, sker der ingen ændringer. Jeg har allerede omtalt det og konstateret, at ingen har udtalt sig for en ændring på dette område. Jeg er nok klar over, at den ændrede gruppefordeling, overførelsen fra den ene zone til den anden zone, giver forbedringer for en lang række forsørgere, men det forekommer os, at det